

VÁGÓ TIBOR, DR.

1923. február 20. Balmazújváros – 1990. január 4. Budapest

Eredeti neve Ornstein Tibor volt. 1936. december 8.–1944. április 17. között szabósegédként dolgozott, majd munkaszolgálatra hívták be Debrecenbe. 1944. november 15-én megszökött, s 1945. január 18-ig Budapesten bujkált.

1950 januárjától népi ülnök, majd 1950. április 24.–1951. december 17. között árudavezető volt Debrecenben. A Bírói és Államügyész Akadémia hallgatója lett 1950. október 6-ától, amelynek elvégzése után, 1952. január 2-án kezdte meg bírói pályafutását a Debreceni Megyei Bíróság járásbírójaként. 1952. október 9-én a Salgótarjáni Járásbíróság vezetőjévé nevezték ki, ahol egészen 1953. december 24-ig működött. A Miskolci Megyei Bíróságra 1953. december 31-ével került elnökhelyettesként, majd 1956. május 29-étől a bíróság elnöke volt.

Az Elnöki Tanács 1956. július 29-én választotta meg legfelsőbb bírósági bírónak, szeptember 1-jén jelentkezett a Legfelsőbb Bíróságon, esküt azonban nem tett, mert egyéves pártiskolára osztották be. 1956. október 30-án (másutt: november 1-jén), miután a pártiskola megszűnt, ismét jelentkezett, és bírói állását elfoglalta. Előadó bírója volt a gyorsított eljárásban büntetőügyeket tárgyaló III. tanácsnak. 1957 őszétől tanácselnök lett, majd 1958. november 1-jétől tárgyalásokon elnöklő bíróvá nevezték ki. 1957. július 19-én elvégezte az egyetem jogi karát, 1970. július 8-án kandidátusi fokozatot szerzett.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1989. szeptember 22-én felmentette bírói tisztségéből. 1989. december 1-jével felmentették a munkavégzés alól, munkaviszonya 1990. május 31-ével szűnt volna meg, de időközben elhunyt.

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során másodfokú büntetőeljárásban 1958. április 11-én halálra ítélte Kokics Bélát és Pópa (Papp) Józsefet, 1958. június 12-én Gábor Pétert, 1958. július 21-én Steiner Lajost (súlyosbítva), 1958. október 7-én Erős Istvánt (súlyosbítva), 1958. október 21-én Onestyák Lászlót és Zódor Jánost, 1959. január 30-án Garamszegi Alfrédot, 1959. február 12-én Babér Istvánt, 1959. március 19-én Mansfeld Pétert (súlyosbítva), 1959. április 17-én Nagy Józsefet (súlyosbítva), akiket ki is végeztek.

1958. július 18-án helybenhagyta a Fővárosi Bíróság dr. Lomjapatakya Béla tanácsa által 1958. április 26-án halálra ítélt Fónay Jenő büntetését, amelyet azonban a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1958. július 19-én kegyelemből életfogytig tartó börtönbüntetésre enyhített. Az ugyanabban az eljárásban dr. Lomjapatakya által szintén halálra ítélt Márton Erzsébet büntetését 1958. július 18-án tizenöt évi börtönbüntetésre enyhítette.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 210.